

LIBERTATEA

Foale pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc:
† Dr. ION I. MOȚA
Director vremelnic:
Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foale se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” Moja
BUCUREȘTI L, Calea Victoriei 68.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
a lui Ion I. Moja

ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara

Apare
în fiecare zi
2 lei

A INCEPUT „MOBILIZAREA”

leșirea pe adevăratul câmp de război. — Inceputurile făcute la București, sunt mult făgăduitoare. — Români îndreptați-vă privirile și întoarceți-vă inimile spre ele!

— A doua mare „Cooperativă legionară” —

CASA COMERȚULUI LEGIONAR

cu prăvălie mare și restaurant, deschise în Octombrie a. c. la „OBOR”, în locul celor mai mari târguri de cereale (bucate) și de vite, dela o latură a Bucureștilor. — Se învârtă acolo lume nenumărat de multă, și aceea rătașea prea ușor în prăvăliile evreești și în restaurante de-ale lor, — pe cele ale modeștilor Români, cari mai au și ei în acea parte prăvălii și restaurante, neluându-le în samă așa ca pe cele evreești, — (că e evreul mai cu „lipici” pentru nepriceputul de Român...). — Acum greu să mai înconjoare prăvălia legionară și restaurantul legionar, în care gătesc și de ale gurei și marfa de trebuință, mai bună ca la jidani... — Cu bucurie aflăm că și prăvălia și restaurantul merg foarte bine! Birue prin IEFTINĂȚE, că nu lăcomesc la câștiguri mari bănești, se mulțumesc cu puțin, — ci se bucură de câștigul moral (sufletesc), pe care-l au din belșug. — Să nădăjdum că în curând CASA în care e așezată azi Cooperativa Legionară din chipul de mai sus, le va fi cu totul neincăpătoare și-o vom vedea lărgită la îndoit și împătrit!

Zdrânjarul...

Prin satele noastre era până încoace-încoace, un tip bine cunoscut „zdrânjarul”, a decă jidanul cu sacu'n spate sau cu un cărucior hodorogit tras de o rablă de cal, care umblă și strigă: „Zdrențe pe negoț”... „zdrențe pe negoț”, și aduna zdrențe, căzături, pe-lece de haine aruncate de-o parte în cămară sau în pod ca ne-mai bune de purtat. Se mira Românul că după ce lucruri „netrebnice” umblă jidanul, și dacă i-le cerea, i-le dădea aproape pe nimic. Pentru un ineluj de aramă sau de finicheș, pentru un șir de mărgelușe de sticlă scilpitoare pentru o panflicușă roșie sau albastră pe care să și o pună lăși'n păr sau copilașul în pălărie, pentru preț de un leu, îi dădea (și-i dă și azi) Românul nostru un braț de zdrențe, preț de 10-20 lei, — încă fiindu-i „milă” de jidan, că cu ce și „perde vremea” și după ce-l poartă foamea! Asta la sate.

— La ORĂȘE același jidan cu potroz de cerșefor, nu cere zdrențe ci strigă ca din

fund de pivniță, jos și gros: „haine veechi...” Și adună toate lăpădăturile... Iar pe șiganii săraci îi pornește, — tot el, jidanul, să plece cu un cărucior ca vai de el, tras de o mârșoagă de cal, să cutre ere străzile strigând: „Fiară veechi”, „fiară veechi...” și adună toate căzăturile de fier. Când îi vezi, îi dai ferele vechi și de milă, nici nu-i mai ceri bani pentru ele, îți pare uneori bine că îți le duce dela casă. Der el tot la jidanul cel cu „haine vechi” și cu „zdrențe” le duce, pentru un amărât de câștig.

Și noi rădem de jidan și de șigan, și nici prin minte nu ne trece ce negoț prețios și răspăstitor face acela, adunând multe zdrențe și fiere.

„Zdrențele” le cuită și le cumpără ca pânea caldă /ăbricile de hârtie, căci din zdrențe se face cea mai lină, tralnică și scumpă hârtie! Cealaltă, asta de gazele și din cărțile de rând, se face din măcinătură de lemn, de aceea e și slabă și se rupe ușor, căci lăina de lemn nu ține tare la olaltă, cum țin firicelele de

până împletite între ele și înclește în hârția de zdrențe. — Tot așa-s prețioase hainele vechi, fie că, puțin reparate le vinde cu preț încincit celor cari nu și prea pot cumpăra haine noi, fie că aruncă și din ele părți mari la zdrențele pentru fabricile de hârție.

„Furul vechiu”, la părere lucru de neluat în samă, e tot așa de căutat de fabricile de țesut, cari, după topirea lui, fac din el fer de mânăntăi și îl vând cu prețul cel mare. Numai mulțimea neștiutoare aruncă furul vechiu în cărușa șiganului, care adună pe sama jidanului ca pe ceva netrebuț.

Și zdrențele și hainele vechi și furul vechiu adunate în cantități mari sunt o marfă de preț în marele negoț cu fabricile pe cari le privește. Jidanul a știut de ce umblă lume și țară după ele!

Din „zdrânjarul” acela și din adunători de „fer vechiu” s'au făcut cu vremea negustorii cu bună stare, cu case la orașe, vilorile bancheri, ori chiar Roșșchilzi...

Codreanu „fero vechi”...

Aici stă istețimea, nestrigată

în lume, dar pusă în lucrare, a Căpitanului „Legiunii”, care și-a zis: Dacă ne-am luat la război cu jdanii, îi vom lovi acolo, în temelia lor, la rădăcină, acolo de unde începe a se desvolta buruiana lor: în negoțul cel mic și nebăgat în samă, dar în faptă foarte mare, foarte bogat cum e și cel cu „fere vechi”, și cu alte mărfuri la părere nelsemnate, adunate de prin satele noastre, de pe la casele

noastre. DE ACI trebue începută lovitură, din jos, dela izvoarelor lor de înavușire. De ce l-am lăsa pe el să și facă câștigurile cele mari din negoțul acesta mic și ușor de făcut, și nu l'am face noi? N'or îi loviți prin asta unde îi doare, de undc pornesc izvoarele lor de venit?

Și de aceea am avut noi, cari înțelegem rostul adânc al mișcării, o zi de bucurie când am cețit îndrumarea Căpitanului, ca toți în foale părțile să ne punem pe adunat deocamdată de — fere vechi.

Inceputul e bun!

Avem știri de prin țară, că chemarea a fost bine înțeleasă și a prins chiar până acum. În foarte multe județe, șefii județeni au pus în mișcare pe legionarii lor și se adună grămezi mari de fer vechiu, căruia conducerea centrală îi va găsi cumpărători. Și cum mișcarea e lipsită de fonduri cu cari să se ajute în multele privinți unde i-se cer bani, din acest fer vechiu își face un câștig, ca să poată face față multelor nevoi.

— O pildă dela Orăștie. Zilele trecute un cinstit meseriaș român de aici, a venit la redacția noastră și ne-a cerut să i arătăm unde să trimită ferul vechiu ce are? L'am îndrumat la un harnic șef de cuib, care îi va arăta dansul unde, căci noi aci nu știm.

— Și ai mult fer vechiu?

— Am, domnule, poate 100 de k'lograme! S'a tot adunat așa pe rând în curte.

(Urmare în pag. 2-a).

Căpitanul, dl. Corneliu Codreanu, fiind foarte însuflețit pentru războiul ce vrea să-l deie liftelor sugătoare nesătute, acolo îi doare pe el mai ales: în NEGOT, — s'a lăsat fotografiat într'o Duminică în care a fost pe acolo, în mijlocul mai multor negustori români, cari se arătau foarte voioși, că vor căpăta acolo un camarad de lucru și de luptă, atât de prețios cu cooperativa legionară.

A început mobilizarea

— Continuare din pag. 1-a. —

— Și la ce preț îl fi? —
— Ei, la ce preț? Iaca văd eu că mișcarea aceasta e înțeleasă și prinde sărăcia de ceală unde nici n'ar crede. Și eu vreau s'o ajut, ca pe un lucru bun. Li dau hodorosele mele de fere vechi, fără să-i cer nimic pe ele. Doar să vie să și le ducă.

Ei bine, dacă mulți gândesc și grăesc ca fratele nostru meseriaș orăștan, va ieși un lucru foarte bun, dar de va și cere un preț potrivit pentru fer, preț ce i-se va și da, tot lucru bun ieși!

Și e vrednic de toată lauda faptul că, Căpitanul nici n'a dat acest lucru în mâna unui legionar sau comandant legionar, ci însuși s'a pus în capul mișcării, luând-o sub ocrotirea și comanda sa! Și auzim că merge bine! Și auzim pe foști legionarii, a se face... strigători de „fiere vechi, fiere vechi!”, prin saie, și a le aduna cu sârg, că lucru de laudă îndepănesc!

Dar Legiunea nu se oprește la „fiere vechi”, ci trece la zeci de alte ramuri de negoț, cari azi sunt 80 la sută în mâni îndovestii, și pe cari pe toate le atacă, tuturor le dă și le va da tot mai tari lovitură: negoțul de prăvălie și negoțul de „restaurante” (case de hranire a lumii care n'are masa sa acasă, cum sunt muncitorii și funcționarii).

Cooperatiile dela București

Cele dintâi mari înfăptuiri de acest fel, sunt cele 2 mari „Cooperative legionare”, din București: Una cea dela sediul Legiunii în strada Gutenberg (No. 3), și a doua cea nouă dela „Obor”, din târgul mare de cereale din București.

Aci, la centru, bătălia comerțului legionar s'a început cu două așezăminte, am putea zice două baterii cu tunuri de celate, cari să spergă ziduri vechi vrășmașe:

1. S'a deschis o prăvălie legionară, în care cel ce înfră, să găsească cea dintâi și de mare preț marfă: omenia în negoț! Cu omenie și se vindea și se vinde și azi aci, orice lucruri de hrană, ca și băutura pe care unii o doresc la masa lor. Toate, toate, mai lefine cu mult decât, aceleași, în alte prăvălii. Când ieși cu lucrurile cumpărate dela cooperativa legionară, mergi acasă mulțumit. Ai simțit îndată că nu ești speculat, sors, înșelat, ci că vânzătorul, luându-și puțintel câștig, râvnește după marele câștig stălețesc: să te simți atras spre el, legat de el! Și asta o ajungi, dacă ascuți îndrumarea dată de Legiunea negustorilor ei, mari și mici, când le spune: Scopul vieții tale e: să trăiești, nu să te îmbogățești!... Mai ales a-

funcii când în zilele noastre îndovite, a te „îmbogăți”, înseamnă: a jăful, a înșela, a tâlhăria, numai să ajungi la bani! Asta nu e evanghelia negustorului legionar. Ei trăiește, dar lasă și pe altul să trăiască! De aceea și merge bine, atât prăvăliile legionare dela sediu, cât și „Restaurantul”. Cum să nu le meargă bine, când în prăvălie vând doarine și domnișoare din familii alese de cărturari, și studenți gata cu universitatea, iar la restaurant ajută la bucătărie și lucrează doarine și domnișoare cu școala și cu așezare la casa domniilor-lor, și pregătesc mâncări bune, încât toți sunt foarte foarte mulțumiți. La mese servesc ca „chelnieri” studenți și studențe și învățăcel de cel nou, îndrumați să fie cuviincioși, senini și harnici. Și peste toate — mai puțin ca ori-unde în oraș! Nu se aleargă după „câștig mare” cu ori-ce preț.

— Tot așa e în *libăria* (prăvălia de cărți) legionară.

La „Obor”

Frumos paș înainte s'a făcut pe calea aceasta, prin înființarea unei prăvălii cooperative la „Obor” (târgul mare de cereale și vite) și un restaurant legionar. S'a deschis de abia o lună, și conducătorii prăvăliei, ca și a restaurantului, raportează foarte mulțumiți, că au de lucru și prăvăliile lor sunt foarte căutate.

Cum nu, când sunt conduse de persoane cu înaltă înțelegere a slujbei lor! Prăvălia consumului o conduce tânărul și bine simțitor domnul Viorel Trifa, care a terminat cu laudă facultatea teologică din universitatea din București și științele în litere, adică având pregătire de preot și profesor. Și în loc să-și caute slujbe pe cele însemnate cărări de viață, s'a dat pe sine pildă frumoasă punându-se în fruntea unei prăvălii a Legiunii, că și cum ar zice: *Aoi se dă azi lupta vieții cea mare*

Vă chiamă Legiunea

Din țara Mușatinilor coboară,
Ca zimbrul falnic, aspru Moldovean,
Un nou făuritor de țară
Cu glas de lege și chip de Căpitan.

Ne-au împilat prin veacuri toți străinii
Și ne-au batjocorit și sufletul din noi.
În țara Dacilor numai Români,
Dac sarcinile grele și nevoi.

Azi vin iar timpurile de mărire,
S'au răscolat din cripte voveozii,
Să cânte Invierea din psaltire,
Și s'alunge, din altar, Irozi.

Stau umbrele lui Mircea și Ștefan de pază,
Și rugăciunile vlădicilor sunt scut.
Naintei, — Legiunea verde azi veghiază
Să cucerim, viteji, tot ce-am pierdut!

Vă cheamă Legiunea, Țara, Căpitanul,
Vă chiamă, din morminte, Moța și Marin.
Să dăm 'nlături spinii și dușmanul,
Să rupem lanțuri de urgie și de chin!

CONST. GHERASIM
Gavojdia

pentru neamul nostru aoi mă înșirui între luptători!

Iar restaurantul legionar, cel în același edificiu cu prăvălia, îl conduce dl Petru N. Bolintineanu, avocat, om cu știință de samă, care, ca și Viorel Trifa a spus: Las cariera mea de om de știință și alerg aci, lângă tine, frate și camarade legionar, să dăm aci lupta cu dușmanul neamului!

D-L. PETRU N. BOLINTINEANU, avocat, bărbat bine pregătit pentru viață, — înaintat în Legiune, Comandant-ajutor, — a primit a fi conducătorul restaurantului legionar dela „Obor”, București.

Și purtându-și slujba cu multă cinste, dând mărfuri bune și ieftine, lipsiți de lacomia de a se îmbogăți, lumea îi prețuiește, îi caută și merg biruitorii pe drumul cel va duce la biruință și-i va face să fie pildă chemătoare și pentru alți buni înțelegători.

Iar Duminică 24 Octombrie Legiunea a deschis un restaurant legionar și la *Predeal*, pus sub conducere harnică și luptătoare. Și suntem din năințe asigurați, că va face bună ispravă și aci, ducând bunul nume al negoțului legionar până departe!

Dal S'a început lupta, s'a încins războiul românesc împotriva jăfultorului neam evresc! Și el se va da cu înțelepciune, cu bună împărțire oână va duce la biruire!

Viața legionară

LEGIONARI PEDEPSIȚI

De ani de zile s'a tot trăgănat judecarea procesului conducătorilor studențimii, cari au ținut adunarea mare studențească dela Târgu-Mureș, acum doi ani.

Li s'a căutat ovină. Și marii păzitori ai ordinii dela noi, ie-a aflat-o în aceea, că prea au ținut ordine aspră acolo. Abia după luni de zile dela congres, s'au găsit păzitorii (căușii), cari să aile pricină de prigoană studenților. Acolo ar fi holărit ei să dea pedepse vânzătorilor de neam și patrie, — și pedepsele *făgăduite*, ni-mănu date, — au fost găsite ca vină bună de pedepsit.

Au pedepsit săptămăna trecută pe d. *Furdul*, Președintele studențimii din acea vreme, cu *UN ANȘIȘASE LUNI* închisoare, — iar pe d. *Viorel Trifa*, vicepreședinte, *CU 6 LUNI* închisoare.

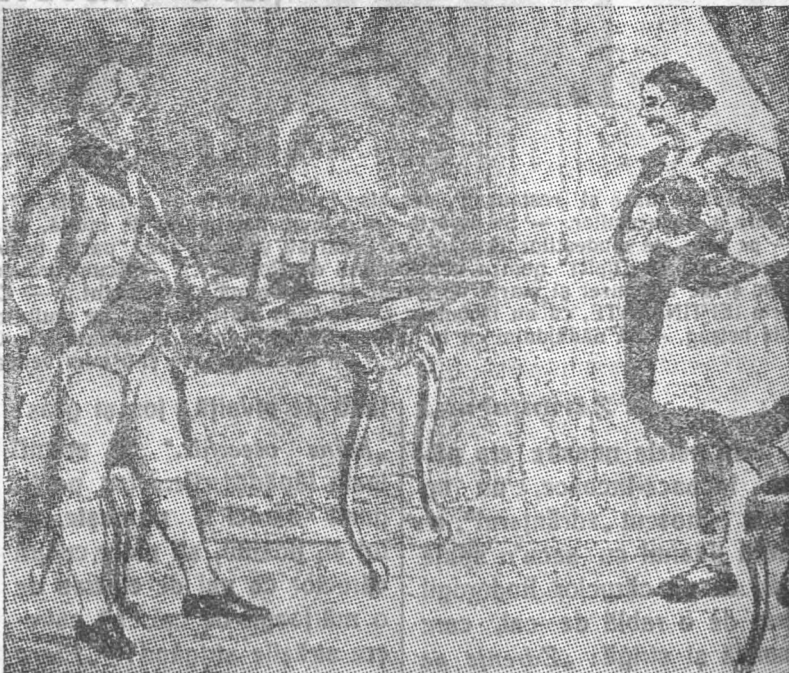
S'a dat apel împotriva judecării, și avem cea mai bună nădejde că ea nu va rămănea în picioare!

(Când vom primi fotografiile d lor Trifa și Furdul le dăm cu plăcere).

Faceți și pe cunoscuții Dvs. să se aboneze la **LIBERTATEA**.

MONUMENTUL LUI HORIA-CLOȘCA-CRIȘAN LA ALBA-IULIA. Este un stâlp puternic și înalt de 24 metri, din piatră cioplită. Cât se vede aci, e numai ceva peste a 3-a parte a lui. Chipurile mucenicilor sunt dincolo, în fața care nu se vede aci, iar aci se vede trupul unei mândre și voinice femei, închinându-se României de azi, în mână cu o cunună, acasă să o pună pe capetele lor...

HORIA PRIMIT DE ÎMPĂRATUL IOSIF II, LA CURTEA SA ÎMPĂRĂTEASCĂ. Se vede chipul plin de bărbăție a voinicului Moș, grăind împăratului: — Înălțate împărate! Șase zile tot în clacă la curțile și pe ogoarele „nemeșilor” (boierilor unguri), a 7-a zi lui Dumnezeu! Pentru noi când să muncim, cum să trăim?.. Împăratul îi ascultă, îi primește și „Cartea” (scrisoarea cu rugarea) și îi făgăduiește că-i va milui... Dar făgăduiala împărătească, ca fulgul de papădie, — fu luată de vânturile nemeșesti ce suflau pe la curtea lui și dusă și pierdută în zărl...

Două procese legionare

În cursul lunii acestela la Tribunalul *Făgăraș* s'a mai debătut procesul legionarilor din *Hârșeni* făcut pentru că șeful de cuib Gh. Tălian a ținut ședință de cuib după ora 7 seara, cece după ordonanța prefecturii a fost călcare de legi. Părătul a fost achitat.

Tot așa, legionarii dela *Corbi*, cu șeful de cuib D. Opris pentru că au lucrat o *fântână* pe terenul lui Roman Boidea, primarul de aci. Apărarea a ar-

lat că s'a lucrat în clacă potrivit tradiției strămoșesti și creștinești, cece nu poate forma o vină de pedepsit.

Amândouă judecățile au adus mulțumire tuturor oamenilor de bine, — iar legionarilor voie bună și înfărire în credința biruinții în viitor!

Preot N. TETU

Revărsări de ape în Grecia
Din pricina ploilor mari, o parte din Grecia este sub apă.

Orașul Irbalion a fost golit de locuitori, căci apele au pătruns în case înecând opt oameni.

DELA INMORMANTAREA GENERALULUI

Semnele deosebitei prețurii de care Generalul Cantacuzino-Grănicerul s'a bucurat în viața sa, atât în mijlocul lup-

tătorilor civili, a dragilor lui legionari, cât și în mijlocul lupătorilor cu sabia în mână, în armată, se oglindește viu

și în cele 2 chipuri de mai jos, luate la înmormântarea lui. În cel dintâi îi arată prețuirea credincioșii lui legionari,

în cel de al doilea, prețuirea săi camarazi întru vitejie, Cavalerii cel cu „Mihai Viteazul” pe pept:

sicriul care încheia în el corpul neinsuflit al Generalului Cantacuzino-Grănicerul ridicat pe umeri de credincioșii săi Comandanți legionari și dus din casa lui la carul mortuar care-l ducea la biserica Mihai Vodă. E calea cea din urmă ce o face, purtat pe sus, din casa sa dragă, spre casa lui Dumnezeu. Frumoasa „Domniță” cum îi zicea dânsul prea scumpei sale soții, moartă prea de timpuriu, — îl privea înfiorată din statua de marmoră din curtea sa... Că până azi îl vedea zilnic trecând viu pe lângă ea prin curte și-l vedea oprindu-se în fața ei și vorbindu-l... De azi ea, statuia, va rămâne orfană aci în curte și nimeni nu o va mai învălui în privirile sale iubitoare și înlăcrămate. De aceea e înfiorată statuia și par'că o lacrimă arzătoare îi isvorește din ochiul rece.

PE UMERI DE VITEJII...

Din biserica Mihai-Vodă, în ziua înmormântării, Generalul Cantacuzino e ridicat pe umeri de eroi, de colegi-cavaleri camarazi întru vitejie, purtători a aceleiași cruce de mare preț „Mihai-Viteazul”... Ei sunt îmbrăcați, — așa cum se îmbracă acești viteji, în mantie albă având pe piept marea și prețioasă cruce. Ei, Cavalerii, își ridică pe soțul erou chemat de Dumnezeu în cer din mijlocul lor, — și el îl poartă pe umeri până la „carul mortuar”, care nici el nu e ca toate carele de morți, ci e UN TUN, cea mai puternică armă care umple în vreme de războiu, văle și depărtările prin mugetul său, ducător de moarte în dușmani... Pe scaun de tun e așezat sicriul cu viteazul, și așa dus la locul de vecinică odihnă, — în vreme ce ei, cei 6 cavaleri, pășesc alături, ținând de un capăt, o pantiflă albă ce coboară de pe sicriu la ei, — ca ținându-l mai departe... Ceialalți cavaleri, urmează sicriul în grup alb...

RĂZBOIUL

In Spania — merge bine! Frontul comunist din nordul Spaniei s'a prăbușit ca un gard putred! Cele 2 orașe mari care se mai țineau de republicanii roșii, s'au dat bătute, au plecat steagul și oștile comuniste s'au dat prinse cu fac-um-pac. Au prins naționaliștii 60.000 de soldați comunisti, cu toate armele și munșiile lor.

Cele 2 orașe, Gijon și Oviedo au primit pe naționaliștii cu bucurie de nedescris, ca pe adevărați mântuitori ai lor! Îndeosebi mare a fost bucuria lupătorilor din orașul Oviedo, care trecuseră pe partea Generalului Franco, dar fiind înconjurați de roșii, au stat mereu ca între ciocan și nicovală, că ba azi, ba mâine, îi răpun și-l trec prin sabie și balonete! S'au apărat ca arhangheli, la fel cu vitejii dela Alcazar din Toledo! Și armatele roșii n'au putut cuceri acest oraș (Oviedo) și apărătorii lui, închiși în el de un an de zile, acum se văzură liberi, beți de bucurie!

În câteva zile, armatele naționaliste, au curățit tot capul de țară de rămășițele diavolilor roșii, întreg țărâmul acela de mare fiind azi al lor. Acum își îndreaptă și puterile de acolo asupra frontului ce mai ține în mâni Madridul. Guvernul roșu, care fugise din Madrid la Valencia, fuge acum și din Valencia, la Barcelona, pe țărâmul mării unde ține multe vapoare gata, ca să fugă cu acelea spre țărâmi mai îndoioși, adecă spre ai Franței... Dar pe soldații proșii comunisti, îi lasă încă să apere Madridul și să mai facă poțop de viteji și de averi, de dragul hidrei rusești care îi conduce și împinge dela spate. — Într-o bună zi însă, se poate să dea și el fuga.

— În China, lupte încă mari. E tocmai cum fusese în Spania, când Rusia îngroșă rânțurile comunistilor cu armată trimisă de ea prin Franța, și-l asigură că vor birui. Așa trimite acum în China ajutoare tari de tot felul, și Chinezii, nebuniți de aceste încurajări, dau lupte destul de fari și au avut și unele izbânzi asupra Japoniezilor. Mai nou însă Japoniezii sunt iarăși ei deasupra și-i bat și-l împing puternic, spre „Răul Galben”, un fel de Dunăre urlașă a Chinei, în care îi vor și îneca. Le umbliă tocmai ca în Spania. Mișelia comunistă se sfărâmă și se prăbușește, până ce ca mâne, va păși la fel și în Rusia!

— În alte puncte de pe glob, în Egipt, Libia, Abisinia, sunt mișcări și sosiri bătătoare de trupe, ici engleze, colo italiene și egipciene... Prin acele părți războiul normal — se pregătește... — Franța trimite și ea trupe de întărire în Tunis și Algeria...

Să nădărdim că toate acestea rămân numai în stări de pregătire, și nu aprinde duhul rău, războiul și pe acolo. Dar faptul că și Anglia și Franța trimis, ca pe ascuns, trupe colo și colo, Italia la fel, apoi că Ribbentrop merge, coperit, la Mussolini, nu-s semne de liniște...

Dragii noștri sămănători

Iată și azi o listă frumoasă a vrednicilor de a avea sămănători de suflet legionar. Au mai trimis abonati de probă de acum până la Anul-nou următorii:

Scoatem cu plăcere la iveală că dl Profesor St. T. Popescu, din Buzău-Vulcan și-a făcut 158 de abonamente: 65 chiar înainte de chemarea noastră, celelalte apoi la Foarce de laudă.

Leg. T. Postescu, București, încă 10 abonamente, — de tot 15	
Cicerone Mucenic, Zastavi (Cluj)	5
I. Tenchea, Căpâi (Timiș)	7
Em. Dădărlat, Mercurea Ciuc	5
„Dor de Muncă” prin șela sa de L. Rădulescu Câmpina, încă 9	
Ios Gențiu, Chef. (Bihor)	5
Calbul de femei „Elena Doamna” Arad	6
D. Iru Benezi, șef. c. „Distribuita”, Buc.	74
Ionel Pulca, șef c. Caransebeș	35
Vas. Coban, Iași	4
Burta Todor, Reg. Carol (Arad)	10
(va urma)	

Rugăm pe cei încă nepublicați, să fie cu așteptare, — în numărul viitor urmăm cu publicarea lor în toate.

până la Anul-nou viitor (și numărul de Anul-nou).

Arătați această înștiințare preșinilor din popor și dintre rauncionari. Le faceți și lor un bine, aducându-i la o cetire de întărire sufletescă a lor.

Acum — repetăm: Cu numai 20 Lei dăm foata noastră de probă

Cum se apără un neam ce se prețuește

În marele oraș Danzig (din hotarul de sus de Polonia) oraș cu mai mulți Germani în el, dar și cu numeroși Poloni și multe lindone jidovești, — conducerea orașului, plină de duh național creștin de-a lui Hitler, — a adus o hotărâre fără pereche până acum:

a oprit cu totul pe jidani a mai face negoț în acel oraș!

La 23 Oct. (Sâmbăta trecută) pentru întâia dată, **târgul de săptămână a fost ținut fără nici un jidan!**

În jurul pieței să găseau 20 de prăvălii jidovești. Tineretul hitlerist a mers în batalion mare și toate

ferestrele lor le-a spart, mărfurile le-a risipit și multe le-a aruncat afară.

Negustorii evrei au închis de grabă toate obloanele dela ușile și ferestrele prăvăliilor lor!

Da, pentru că nu-i mai poate lumea suferi, pentru firea lor de înșelători și jăfuitori ascunși.

Noi pomenim aci faptul, ca dovadă cum lumea creștină își perde tot mai mult răbdarea față de acești oameni.

O foaie germană hitleristă din Danzig scrie că tinerii n'au făcut bine prin spargerea de ferestre și bătăe, — că evreii pot fi izgoniți și cu mijloace pașnice, dar bărbătești.

Marele Voevod Mihai

Fericita zi a trecerii Lui din viața de copil

Ziua de Luni 25 Octomvrie 1937 e ziua toamnă harnică și darnică și frumos însoțită, când tânărul și plinul de viață Vlăstar al Familiei noastre Regale, pășește voinicește și ostășește, în fruntea celui dintâi pluton, al celei dintâi companii, a celui dintâi batalion de Vânători de Munte, cu sabia cea mai nouă și mai împodobită în mâna s'a dreaptă, ca Ofițer al Armatei naționale românești. Un codru de drapele a tuturor corpurilor de trupă a străjuit drumul pe care Măria-Sa noul, cel mai nou și cel mai tânăr, abia de 16 ani, ofițer, l-a bătut sub piciorul său tineresc în fruntea trupei! Toate drapelele s'au închinat voioase înaintea Lui, salutându-L ca pe cea mai scumpă podoabă a armatei din umbra lor!

A fost această zi, și va rămânea în amintirile tinereții Sale, cea mai lucitoare și luminată.

După legile și rânduelile Familiei Regale, Principele Moștenitor de Tron, la împlinrea vârstei de 16 ani, e înaintat Sublocotenent, luând loc în rândurile ofițerilor armatei țării, iar la 18 ani e declarat »majoran« întrând în senatul țării, ca cel mai tânăr printre bătrânii sfinctici.

Pe treapta întâie aceasta, a călcat Marele Voevod Mihai Luni, fiind înaintat ofițer și lăsat să defileze în fruntea batalionului de vânători la care a fost împărțit. — Și îl priveau ochii vii și iubitori ai solilor alor șapte Curți Domnitoare: a soliei Angliei, Franței, Italiei, Poloniei, Suediei, Jugoslaviei, Belgiei și a altor țări vecine și pretine, — cari înconjurau pe fericitul părinte al Marelui Voevod pe M. S. Regele Carol II.

Atâția ochi ai atâtor curți domnitoare steine i-au urmărit voiniceștii pași și tinereasca finută mândră — și i-au dus veste bună, veste dragă celor dela curțile lor.

Noi cari am trăit zilele de senine bucurii de când M. S. Regele de azi, era tânărul »Printșor« Carol pe care-l ținea fericit de mână bătrânul Carol I, unchiul, și noi toți îl priveam ca pe întrupătorul nădejilor noastre de mai bine și părea că e copilul iubit al nostru al tuturor, — trăim azi aceleași clipe de senine bucurii în jurul frumosului tânăr Mihai și legăm de el toate nădejile noastre de primăvară verde pe care s'o ajungem pe când Măria-Sa va fi mare și mai hotărâtor în desvoltarea spre mai bine a stărilor din țară.

Nădejdea noastră asta, verde de sănătoasă, o cântă așa de nimerit poetul cu mare har Vasile Militaru în poezia de mai jos:

De câte ori Te prinde văzul meu,
Măria-Ta, — prin nu știu ce mister,
Același bucurie simt mereu,
Văzând cum Te'nfloarește Dumnezeu
Din tot ce are Țara Ta sub cer:

Asemenea lui Făf-Frumos, Tu ai
Ceva din legănările de ulmi,
Ceva din spicul grâului bălai,
Ceva din floarea rapiței în Mai,
Ceva din ce-au mesteacăni pe culmi...

Ca bradul crești, cu soarele pe frunte,
Sub vița Ta, ca strugurii Te coci,
Ne-adăpi pe toți, ca un isvor de munte
Și'nșeninând pe cei cu frunți cărunte,
Cu tinerețea Neamului Tu joci!

Sădești copaci și pomi, și ari cu plugul,
Voivod-Flăcău, cu alți flăcăi la'ntreceri,
Vrând Țării Tale să-i sporești belșugul;
Și-acestea sunt alesele-Ți petreceri:
Când, în sudoarea frunții, sapi și sēceri!

O, cum se umplu ochii toți de rouă,
Când — arcuit în zările senine —
Din ceruri vestitor de soartă nouă,
Un curcubeu măreț vedem în Tine,
Voivod-Flăcău, — nădejde de mai bine!..

Azi Neamul tot, Măria-Ta, se'nchină,
Că Dumnezeu, ce grijă'n veci ne poartă,
Te-a dăruit Arhanghel de lumină,
Cu inima de strălucire plină,
Să străjuești a Neamului Tău soartă!..

Tu, Doamne Cel a toate Ziditor,
Păzească-L mila Ta ocrotitoare,
Că El e Raza noastră-a tuturor;
Să n'o umbrești din cer cu nici un nor,
Și Raza mângâioasă, fă-ne-O Soare!
(Porunca Vremii). **Vasile Militaru**

Guvernul -- pe ducă

Inșiși oămenii dela putere o spun, că zilele lor la cârma țării, le sunt numărâte. Noi așa o știm dela om bine înștiințat, că până la jumătatea lunii viitoare, prin 15 Nov. sau și mai înainte, guvernul își dă abdicerea (mulțămita) dela putere. M. Sa Regele, care e hotărâtor în treabă, i-o va primi și va încredința pe alt-cineva, pe care M. Sa îl va crede potrivit și în stare de a conduce țara, — să iee el frânele conducerii. Acestuia i-se dă termen de câteva zile, poate și de-o săptămână, să se înștiințeze, dacă are cu cine conduce țara și crede a o putea conduce?

Dacă în acel timp, cel încredințat vede că n'are sorți de izbândă, se duce la M. Sa Regele și-i mulțumește de încrederea cu care l-a cinstit, dar fiindcă nu-și află sprijinul dorit, sau pentru alte pricini, nu poate merge înainte, — își depune (lasă) încredințarea ce a primit. — Atunci M. Sa Regele dă încredințare altuia, până se găsește cel ce zice: Mă simt fecior să merg înainte...

Atunci își înaintează M. Sa Regelui lista *ministriilor* pe care el i-ar dori, și cu cari crede a putea cârmi țara, — și M. S. Regele o întărește sau mai șterge câte un nume pe care nu-l află potrivit, până se alege lista cea plăcută și noului cap de guvern și Regelui.

Atunci noul guvern vestește țării că parlamentul cel vechiu (Adunările Deputaților și Senatorilor) sunt risipite, scoase din slujba lor, — și pune zi — peste o lună — pentru ca cetățenii să-și aleagă deputații noi și senatorii noi.

Țara atunci se vestește prin votarea listelor, —

și ce-a dat țara aceea e temeliea noului guvern.

*
Ce se aude?, ce se svonește? Cine va fi »noroșul« pe care M. Sa Regele să-l încredințeze cu conducerea nouă?

Nu se poate spune nimic cu temei azi. E ca la loterie: îți poate ieși din cutia cu noroc un lucru bun și de preț sau o jucărie de răs.

Se vorbește că M. S. va încredința prin 13 Nov. pe un cap de partid din cele de opoziție:

— Îți dau putere să alcătuești noul guvern, — dar în acela să între oa-

meni și din partidul cutare și cutare!

Acela pleacă și ia atin-gere cu cei poftiți de M. S. Regele. Dacă nu se pot înțelege, — merg și pușca jos și — vine altul.

Nu mai e mult. Vom vedea. Despre național-fărăniști se vorbește ca de lucru sigur, că nu vor fi chemați *singuri* la cârmă, ci având pe alte partide în coaste. Ei așa nu vor primi și vor veni alții cari se înțeleg.

Și dacă nu prea merge lucrul, — vin din nou liberalii...

Vom trăi și vom vedea. Sforile se trag cu multă măiestrie și drăcie.

SEMNE CU TÂLC...

Mișcări și pregătiri ce spun mult

Pregătirile Angliei

S'ar parea că Anglia nu vede viitorul luminos și făgăduitor de pace. Căci ea se înarmează din greu. Mai nou Ministrul apărării naționale a ei a spus, într'o cuvântare a sa, că guvernul englez face cele mai mari eforturi, ca să-și închee programul său de puternică înarmare! Căci, spune, Anglia dorește pacea, dar pacea se poate apăra numai printr'o armată mare și puternică înzestrată.

Italia și Germania

merg strâns unite în toate hotărârile lor ce privesc pacea lumii. Ambasadorul Germaniei la Londra, von Ribbentrop, aflându-se zilele trecute la Berlin, a plecat, fără mult zgomot, la Roma. Nainte de plecare a fost primit de Hitler. La Roma va fi primit de Mussolini. Scopul călătoriei e ținut în taină. Dar negreșit că n'a mers numai ca să-i zică lui Mussolini bună dimineața... Ci lucruri insem-

nate pun la cale și hotărâscr.

Dar asta ce-i? — Cancelarul, capul stăpânirii Austriei Schuschnig, a venit Sâmbăta trecută, așa ca la o plimbare, în partea dinspre Austria a Ungariei în orașul Bebolna. Iar întâiul ministru al Ungariei, Darányi, a alergat cu automobilul, ca să-i zică »bun soșit«... Un ziar unguresc spune, că cei doi bărbați de stat, au cercetat împreună toate semnele de întrebare din politica mare a lumii, și s'au înțeles ce s'au înțeles între ei, asupra aceleia. Apoi Neamul s'a întors la Viena lui și Darányi la Budapesta lui.

Ce credeți că-s plimbările astea toate așa coperte, ca în umbră, ca dibuirile prin întunec?

NOUȚĂȚI

IARĂSI AVIOANE PRĂBUSITE. Sâmbăta trecută (23 Oct.) două avioane ale armatei, ridicându-se dimineața pentru a face zborul de exerciții, s'au ciocnit și s'au dat peste cap spre pământ. Unul din ele s'a mai putut îndrepta, încât a ajuns la pământ în pace, dar celalalt s'a sfărâmat și pilotul conducător, elevul Nicolae Constantin și-a aflat moartea pe loc între sfărâmurile lui. E al treilea mort în scurtă vreme, — după cel dol morți din manevre.

A APĂRUT

a II-a EDIȚIE DIN CARTEA D-101

N. TOTU,

„INSEMĂRI
DE PE FRONT“

Pentru comenzi vă rugăm să adresați:
Dr. Ing. N. M. AN. IANDESCU
BUCHUREȘTI, Str. Gutenberg 3

A NĂSCUT TREI COPII. Nevasta acarului Dinu Grigore din Slobozia a dat naștere la trei copii, două fete și un băiat. Alât mama cât și cei trei copilași sunt deplin sănătoși.

Luare aminte!

Comandanții legionari de plasă și cei de cuiburi, prin orașe și prin sate, — să fie cu ochii n patru, cu cea mai mare luare aminte la *Listele de alegători!* Să le ceară la notariate, la primării, și să vadă dacă legionarii cari au vârsta și cerințele legiuite de a fi luați în liste, — *sunt sau nu înscriși în acelea?*

Dacă găsesc pe unii lipsă, să ceară toate informațiile (îndrumările) celor în drept, că ce au de făcut pentru a face să fie luați în liste *toți cei cu drept de vot! Căci numai așa aceia vor fi aievea de folos mișcării și luptei legionare, în viitoarele alegeri, cari se apropie!*

Noi vedem mulți legionari tineri, plini de inimă și flacăra de credincioși »legiunii«, — dar dacă-i întrebi: — Dar în lista de alegători ești luat?... — mulți răspund: Nu știu!

Aceștia sunt frățiori drăguți și buni, *dar de folos în luptă nu pot fi, ori-cât ar dori!* Sunt soldați fără pușcă! Pușca e dreptul de vot, cu care tragi la țintă și nimeriști. N'ai vot, n'ai glonț în pușcă!

Să bage toți de samă să-și câștige acest drept — dacă li-se cade după lege! Căci e lucru hotărâtor!